

Calea Uniunii Pg 59-60

G: Da. De altfel, de-a lungul parcursului de înțelegere a divinului, multe lucruri se schimbă. Câmpul conștiinței tale se va modifica, accesibilitatea la penetrările egocentrice prin corpurile tale, prin experiențele tale, prin stările și înțelegerile tale, se întâmplă diferit.

La început, egoul pătrunde în cea mai mică fisură. Deci există: mândrie sau lipsă de smerenie, agresivitate, răutate, distrugere, ură, furie, frică etc... toate acestea sunt „pâine binecuvântată” pentru ego! Dar treptat, dacă meditezi, dacă te rogi, dacă ai lecturi spirituale... atunci este evident că soliciți altceva din tine. Deci, egoul nu mai are substrat, nu mai are hrană, deci nu mai poate fi alimentat din moment ce gândurile tale, energia ta, ființa ta interioară sunt captate de ceva mai profund. Nu definești asta neapărat, dar se va manifesta sub forma unui sentiment, a unui ideal, a unui scop. Acest lucru se poate întâmpla prin adorarea sau invocarea unei Divinități, sau altceva... o putem numi „Viața” de exemplu.

Prin urmare, egoul va avea din ce în ce mai puțin loc.

Să nu uităm că întotdeauna noi suntem cei care ne permitem să acordăm cel mai important loc egoului nostru. În spatele planului identificării cu mentalul, există un ego. Deci automat, dacă ești identificat cu mentalul „tău”, ești identificat și cu egoul „tău”. Prin urmare, lucrând din ce în ce mai profund asupra ta, funcțiile și intervențiile egoului vor deveni din ce în ce mai rare. Cu timpul, cu cât vei fi mai mult în liniște, cu atât mai bine îl vei vedea „tropăind”! (râsete) Uneori vei fi păcălit, desigur! Despre tot ce vei implementa ca scenariu pentru a depăși această parte din tine însuși, Șinele e informat, deoarece El a creat egoul. Totul este să faci ceea ce este necesar pentru a te dezidentifica încetul cu încetul.

Treptat, simțim, presimțim și auzim din ce în ce mai puțin egoul iar intervențiile lui se diminuează în viața de zi cu zi.

P: Și atunci avem din ce în ce mai puțin mental!

G: Normal!

P: Ce se revelează după tăcere?

G: Se revelează stări de conștiință mai elevate. În acest stadiu, le putem defini în continuare ca stări, deoarece nu există o fuziune totală în Unul. Sunt stări limitate și de aceea putem vorbi despre ele în limbaj omenesc. Urmează stările care se apropie de stabilitatea interioară și în cele din urmă apare stadiul de calm. Asta se întâmplă când egoul rămâne la locul său. El își joacă rolul doar pentru a putea rămâne încarnat în corpul fizic.

P: În experiența mea, odată scufundat în Liniștea interioară, se manifestă o formă de energie însoțită de sentimentul unei Prezențe. Este Divinul care se exprimă în felul acesta?

G: Este o stare care se dezvăluie în tine pentru că ai acces în acel moment la adevărata ta natură. Dar nu încă la întreg, ci doar la o parte. Nu este chiar „un sentiment” ceea ce descrii, ci se traduce mai degrabă ca o evidență!

Leșirea din frică Pg 101-102

P: De ce există frica?

G: Există pentru că ne identificăm cu ea, însă frica nu există în Realitatea Sinelui; este o iluzie

creată de ego.

P: Dar de ce o creăm și o facem reală?

G: O creăm din neînțelegere, la fel ca vinovăția și multe alte lucruri... Frica este baza neînțelegerii, înșelăciunii și minciunii în legătură cu noi înșine. Mai presus de toate, frica „ne îndepărtează” de Cine Suntem. Pentru că atunci când suntem într-o energie a fricii și în plus o dinamizăm prin focalizarea egoului nostru, există o identificare totală, adică frica devine a noastră. Acaparăm frica și ne-o însușim.

P: Cum se face că apare atât de ușor, încă de când suntem tineri?

G: Pentru că acestea sunt lucruri cu care ne-am identificat de foarte mult timp. Când ne încarnăm, ne identificăm cu materia, cu carnea, cu densitatea și cu tot ceea ce stă în calea Realizării Sinelui. Respectiv cu frica, printre altele. Dar ea poate servi și ca instrument care să ne determine să ne punem întrebări, să căutăm în noi înșine. Este ca egoul, toate aceste lucruri devin instrumente pentru a avansa. Dacă devenim conștienți că în spatele densității, sau prin ea, se află Realitatea Ultimă, atunci dorințele și fricile ne vor servi drept instrumente pentru a ne depăși pe noi înșine. Deci frica nu există degeaba, ea servește la ceva. De ce este atât de tenace? De îndată ce ne naștem în această lume, ne identificăm cu corpul nostru fizic și cu mentalul nostru. De asemenea, ne încarnăm într-o linie genealogică specifică. Tată, bunic, străbunic... Mamă, bunică, străbunică... Și „recuperăm” o parte din frica înregistrată în aceste linii, în genele lor. Aceste frici își au originea foarte departe, sunt frici ancestrale. Puterea lor este de așa natură încât nu putem scăpa de ele atât de ușor. În orice caz, asta credem noi. Acesta este motivul pentru care nu ne putem detașa de ele peste noapte. Frica de foc care te poate arde, frica de animale care te pot răni... O purtăm de mii de ani. Când suntem prizonierii ei, asta devine un obstacol, o neînțelegere, în orice caz egoul ne face să credem astfel. Și cum ne identificăm cu ea, frica devine realitatea noastră.

P: Este așadar memorată în ADN-ul nostru?

G: În celulele noastre, în ADN-ul nostru, în tot ceea ce are legătură cu Christalizarea învelișului nostru, găsim această manifestare. Și poate merge departe. Frica poate naște haosul pe Pământ.

P: Exact, asta e următoarea întrebare. Ce se întâmplă la nivel subtil și fizic când creăm frica?

G: La nivel fizic are loc o acțiune asupra celulei, care...

Disciplina Inimii Pg 118-119

.....și câmpul de înțelegere a Divinului. În realitate, acest câmp al conștiinței rămâne întotdeauna și a fost întotdeauna același, pentru că este Conștiința Divină atotcuprinzătoare, numită Absolutul. Noi nu facem decât să redescoperim asta prin intermediul unor experiențe multiple de tipul „Înțelegerilor energiilor”, „Înțelegerilor Universului”, „Înțelegerilor Textelor Sacre”, etc. Totul devine din ce în ce mai vast...

P: Când spunem din ce în ce mai vast, ne imaginăm „din ce în ce mai multe percepții”, și totuși, cu cât meditez mai mult cu atât am mai puține percepții în meditație.

G: Da, pentru că percepția este încă de domeniul definiției, al explicației. În timp ce experiența Absolutului nu are nevoie de explicații atunci când o trăiești. Cu cât „avansezi” mai

mult, cu atât ai mai puține percepții pe calea înțelegerii Unului. Percepțiile sunt de ordinul anumitor stări, anumitor experiențe. Iar realizarea Sinelui (sau a Unului) își este suficientă sieși și nu are nevoie de experiențe. Unul nu este o stare, nu este o experiență, nu este o percepție.

P: Astăzi mi-a venit următoarea întrebare în meditație: „Când nu vor mai rămâne percepții, ce va mai rămâne?”

G: Ah! E interesant! Ei bine. Bună descoperire! (râsete)

P: (râsete) Am impresia că am căutat un scop care să aibă o „natură proprie”, în timp ce acum am convingerea interioară că atunci când ating „Neantul”, „Nimicul” (chiar dacă nu ar trebui puse cuvinte deasupra), mă apropii de Adevăr.

G: Unul poate fi recunoscut prin orice abordare, emanație sau sentiment. Fie că asta se întâmplă intrând adânc în noi, fie că avem un sentiment în raport cu o percepție exterioară.

Pentru că exteriorul și interiorul nu constituie în realitate decât Unul, nu există nicio diferență, și nu a fost niciodată. Este aceeași energie, aceeași energie pură. Forța care animă corpul tău fizic este aceeași care animă tot ce este în afara corpului tău. Există instrumente pe care le putem folosi în mod conștient și care ne pot permite să trăim experiențe. Dar învelișul nostru fizic ne poate permite să folosim multiple instrumente pentru evoluția noastră. Acesta este de altfel Scopul lui principal.

Masa nu face acest gen de muncă, ea nu își spune: „Am percepții despre asta sau cealaltă...”

P: Majoritatea oamenilor suferă din cauza faptului că nu pot pune în aplicare o disciplină cotidiană care să le permită să își atingă obiectivele spirituale. Ce îi putem sfătui?

G: Punerea în aplicare a unei discipline atunci când „începem” pe calea spirituală nu se poate întâmpla așa, de azi pe mâine. Acest lucru nu este posibil, această disciplină nu va funcționa niciodată.

P: După părerea ta, nu putem, doar prin rațiune, să ne.....

Potențialul Spiritului Pg 158-159

G: Exact! Divinul poate emana, exprima, o infinitate de manifestări diferite. Unii au patologii, alții nu au niciodată, unii nu sunt încă realizați, alții sunt... Există toate posibilitățile. Christul a venit să fie o întrupare Divină perfectă (în sanscrită: un Avatar), pentru a transmite în masă, unui mare număr de oameni, și pentru a avea un mesaj care durează în timp. Starea manifestării sale este atât de absolută încât mesajul său transmis acum două mii de ani, va avea în continuare aceeași amploare și peste trei mii, patru mii de ani și mai mult. Dar ceea ce trebuie reținut este că între toate manifestările Divinului, adică toate ființele, nu există mai multă importanță în Christ decât în tine, ci este identică.

P: Aud de aici oamenii! Ce vor crede când vor citi asta?!

G: Nu există nicio diferență. Nu ar trebui să facem nicio diferență. A face o diferență ne îndepărtează de Sursă! A spune că Ramana Maharshi, Amma, Mâ Ananda Mayi sunt diferiți, că „sunt foarte elevați!”, că „noi nu suntem pregătiți să fim ca ei etc.” este un nonsens. Este un aspect al sistemului mental-egotic care ne îndepărtează de Sursa a „Cine suntem”. Căci mesajele lor către toți nu sunt pentru ca noi să ne simțim mici, înjosiți și să ne spunem că nu vom ajunge niciodată la „nivelul lor” (când de fapt nu există niciun nivel în realitate).

Dimpotrivă, mesajul lor este: „Amintiți-vă Cine Sunteți! Suntem la fel ca Voi. Eu strălucesc, și Voi străluciți! Eu sunt emanația Sursei, a Iubirii Supreme... La fel și Voi! Nu există nicio diferență între noi!”.

P: Amma (Mata Amritananda Mayi) își începe toate discursurile cu această frază: „Mă închin în fața voastră a tuturor. Sunteți întruchiparea Iubirii Necondiționate și a Sinelui Suprem.”

G: Aceste Ființe nu vin să creeze diferențe, ele vin doar să ne amintească Cine Suntem. Acesta este motivul pentru care Christul Isus nu este singurul Fiu al lui Dumnezeu. Dumnezeu este în totalitate ceea ce Este El în toate lucrurile: atât în Tine, cât și în Isus, sau în Amma, sau în orice particule indiferent care ar fi ele.

Vindecările lui Isus sunt o mărturie și o reamintire pentru oameni despre Cine Sunt Ei. O altă manifestare perfectă a Unului vine în fața lui Isus, dar singura diferență este că ea este inconștientă de Cine Este, altfel ar. fi putut alege ea însăși propria vindecare.

Această lucrare trece în mâinile unei Ființe care vine să transmită un mesaj. Este un fel de misiune. Este o lucrare de făcut... Fiecare are „treaba” lui! Și tu ai una, eu am alta, toți o avem pe a noastră... Venim pentru lucruri specifice. Dar pentru cel care, într-o stare de Conștiință Absolută, are „treaba” de a transmite mesajul Divinului, mesajul că toți suntem Unul, Perfecti, Realizați - până și acestea sunt doar cuvinte, în realitate e dincolo de toate aceste cuvinte -totul este posibil.

El transmite acest mesaj săvârșind cutare sau cutare vindecare, sau miracol. Această stare va avea un asemenea ecou, încât va putea atinge o mulțime de ființe, care se vor.....